

Ed Ou, Vancouver, og Elise Coker, New York, eru í Føroyum og gera dokumentar um grindamentanina í Føroyum.

MYND: ED OU OG ELISE COKER

at síggja og filma, hvat fólk gera, og hvat tey halda. Eitt, sum eg havi lært av øllum mínum ferðum kring heimin, er, at onki kann eitast at vera normalt. Fólk kring allan heimin hugsa og gera ting heilt ymiskt, og alt er logiskt á hvør sín hátt. Bara tí ein ikki er vanur við at skilja ymiskt sum onkur annar, merkir tað ikki, at hini fara skeiv í sínum hugsanarhátti, sigur Ed, sum tískil er komin til Føroya við einum opnum sinni.

Døgurðin og drápið

Áðrenn Ed og Elise komu til Føroya, høvdu tey lisið um Føroyar á netinum og sett seg inn í tað, sum í tveir mánaðir skuldi vera teirra heim.

– Vit høvdu ikki lagt fastar ætlanir, hvat dokumentarfilmurin skuldi rúma, tí vit snøgt sagt ikki kendu til øll viðurskifti, sum kundu verið áhugaverd fyri filmin. Nú, ein lítlan mánað aftaná komuna til Føroya vita vit sjálvsagt nóg meira um landið, sigur Ed.

– Í byrjanini høvdu vit nakrar kontaktpersónar, sum vit høvdu sett okkum í samband við, áðrenn vit komu. Hesir skuldu hjálpa okkum við áhugaverdum søgum. Men hjálpin hevur víst seg at verið ein ketureaktión, tí vit fáa hvønn dag nýggj tip, hvat kundi verið áhugavert at filma, sigur Elise, ið leggur dentin á, at tey eru áhugað í at hoyra søgur frá so mongum føroyingum, sum gjørligt.

– Okkara ynski er at filma vanlig fólk í teirra vanligu umstøðum, tí vit vilja geva eina so sanna mynd av føroyska grindadrápinum, samfelagnum og gerandisdegnum sum gjørligt. Serliga eru tað ung fólk, sum vit hava áhuga í, tí

VICE vendir sær nokk so nógvt til tey ungu. Ein slíkur filmur letur seg tí ikki gera uttan íkast frá føroyingum, sum tað tibetur ikki hevur skortað av higarartil, sigur Ed.

– Vit hava filmað eina rúgvu longu, og vit fara ikki út um dyr uttan okkara myndatól. Eg tori ikki at siga, hvussu nógvir tímar eru filmaðir, men tað liggur ivaleyst nær við eitt døgn. Viðvíkjandi grindadrápi hava vit ikki einans áhuga í drápinum sjálvum, men líka so nógvt ynsktu vit at filma ein grindadøgurða ella nátturða fyri at vísa ta síðuna, at grindin ikki einans verður dripin uttan endamá, men at hon verður brúkt til matna.

– Vit hava higarartil filmað ein nátturða við turrum tvøsti og spíki, grindina í Haraldssundi, gjørt samrøður við ymisk grindafólk, umframt at vit hava filmað á G!, ólavssøku, Summarfestivalinum og bara vanliga gerandisdagin hjá fólki, sigur Ed.

Kular tryggjur og farlig fólkaligheit

At Føroyar vóru serstakar á ymsan hátt høvdu Ed og Elise í ein ávísan mun væntað, men tey er tó tikin á bóli av Føroyum og tí, sum rører seg her.

– Eg hevði væntað eitt sindur, men at tað skuldi vera so ótrúligt, hevði eg ikki droymt um. Óansæð hvar man fer og hvønn veg, man dragar, er náttúran so ómetaliga vøkur, at hon kundi verið tikin úr einum ævintýri. Fleiri støð hava veruliga hugtakið okkum so sum Gjógv, Gásadalur, Saksun og líknandi. Men tað staðið, sum satt at siga hevur hugtakið meg mest, er Tórshavn. Eg

Tvær av myndunum, sum Ed tók fyri Time Magazine, tá hann fyrr í ár búði millum inuittar í Norðurkanada í eitt hált ár. Tann eina vísir tað blóðiga drápið av eini ísbjørn, meðan hin vísir, at kjøtið verður brúkt til matna. – Tað hevur sera stóran týðning, at báðar síðurnar verða vístar – júst sum við grindadrápi, sigur Ed.

MYNDIR: ED OU